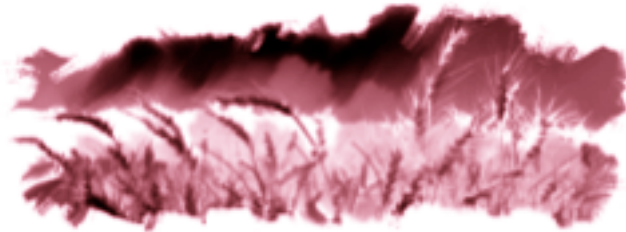

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΡΙΣΜΟ

Εδάφιο μνήμης: «Μακροθυμήσατε και σεις, στηρίζατε τας καρδίας σας, διότι η παρουσία του Κυρίου επλησίασε.» Ιακώβου 5/ε' 8.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Ιακ. 5/ε' 7-12, Ρωμ. 3/γ' 11, Α' Κορ. 3/γ' 13, Λουκά 7/ζ' 39-50, Κολ. 4/δ' 6.

Στην Ελληνορωμαϊκή εποχή (όπως και σήμερα), συνηθιζόταν να υπάρχει κάποιος είδος προετοιμασίας για την επίσκεψη ενός αξιωματούχου. Οι δρόμοι και τα παράθυρα των μαγαζιών καθαρίζονταν, φυτεύονταν λουλούδια και η αστυνόμευση για την αποφυγή εγκλημάτων εντεινόταν. Γινόταν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε όλα να είναι τέλεια με την άφιξη του αξιωματούχου.

Ο όρος «παρουσία» που χρησιμοποιείται ιδιαίτερα στην Καινή Διαθήκη σε σχέση με την «επιστροφή» του Χριστού, στην Ιακ. 5/ε' 7,8 δηλώνει την άφιξη ενός βασιλιά ή ενός αξιωματούχου. Εάν γίνεται τέτοια προετοιμασία για έναν επίγειο βασιλιά ή άρχοντα, πόσο περισσότερη προετοιμασία πρέπει να κάνουμε για την έλευση του Κυρίου και Σωτήρα μας;

Πώς μπορούμε όμως να προετοιμαστούμε όταν «περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει»; (Ματθ. 24/κδ' 36). Πώς κατανοείτε τα λόγια του Ιακώβου, «μακροθυμήσατε και σεις, στηρίζατε τας καρδίας σας»; Πώς αυτό σχετίζεται με την πρώιμη και όψιμη βροχή; (Ιακ. 5/ε' 7). Αν και τα εδάφια που θα μελετήσουμε αυτήν την εβδομάδα δείχνουν να μιλάνε για τον έσχατο καιρό, το μήνυμά τους σχετίζεται με τους πιστούς όλων των εποχών. Στη ζωή μας αντιμετωπίζουμε συχνά δοκιμασίες και θλίψεις που μας καλούν να σταθούμε σταθεροί στην πίστη, όπως στάθηκαν και οι προφήτες στο παρελθόν.

Κυριακή 7 Δεκεμβρίου

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ «ΒΡΟΧΗ»

Οι αγρότες εξαρτώνται από τον καιρό για τη διαβίωσή τους. Οι ακραίες καιρικές συνθήκες όπως η πολλή ζέστη ή το δριμύ ψύχος, επηρεάζουν σημαντικά την παραγωγή. Σε χώρες όπου το κλίμα είναι ιδιαίτερα ξηρό, όπως στο Ισραήλ, η ανάγκη για βροχή τον κατάλληλο καιρό είναι ακόμη μεγαλύτερη. Η σοδειά και η αξία εξαρτώνται από την βροχή. Η πρώιμη βροχή που συνήθως πέφτει Οκτώβριο με Νοέμβριο, υγραίνει και προετοιμάζει το έδαφος για την σπορά και την βλάστηση. Η όψιμη βροχή που πέφτει μεταξύ Μάρτη και Απρίλη, ετοιμάζει τη σοδειά για τον θερισμό. Διαβάστε Ιακ. 5/ε' 7. (Συγκρίνετε Δευτ. 11/ια' 14, Ιερ. 5/ε' 24, 14/ιδ' 22, Ιωήλ 2/β' 23). Τι θέλουν να τονίσουν αυτές οι περικοπές της Παλαιάς Διαθήκης για την βροχή; Για ποιον λόγο πιστεύετε ότι χρησιμοποιεί ο Ιάκωβος αυτήν την εικόνα για να δείξει την έλευση του Κυρίου; Δείτε επίσης Ωσηέ 6/ς' 1-3, Ιωήλ 2/β' 28,29.

«Με το παράδειγμα της πρώιμης και όψιμης βροχής που πέφτει την εποχή της σποράς και του θερισμού αντίστοιχα, οι Εβραίοι προφήτες προείπαν την δωρεά πνευματικής χάρης σε υπέρμετρο βαθμό στην εκκλησία του Θεού. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος στις ημέρες των αποστόλων ήταν η αρχή της πρώιμης βροχής, και το αποτέλεσμα ήταν ένδοξο... Προς το τέλος όμως του θερισμού της γης έχουμε την υπόσχεση ότι θα δοθεί στην εκκλησία ιδιαίτερη πνευματική χάρη για την έλευση του Υιού του ανθρώπου. Η δωρεά του Αγίου Πνεύματος παρομοιάζεται με την όψιμη βροχή. Και γι' αυτήν την πρόσθετη δύναμη είναι που εκλιπαρούν οι Χριστιανοί τον Κύριο του θερισμού.» Ε. Χουάιτ, Our Father Cares, σ. 212. Ο Ιησούς αναφέρεται στον θερισμό ως την «συντέλεια του αιώνας» (Ματθ. 13/ιγ' 39). Στο Μάρκο 4/δ' 26-29 δίνεται μία παρόμοια εικόνα με τον Ιακ. 5/ε' 7. Ο αγρότης περιμένει την ωρίμανση του σπόρου. «Διότι αφ' εαυτής η γη καρποφορεί, πρώτον χόρτον, έπειτα αστάχουον, έπειτα πλήρη σίτον εν τω ασταχύω. Όταν δε ωριμάση ο καρπός, ευθύς αποστέλλει το δρέπανον, διότι ήλθεν ο θερισμός» (εδ. 28,29). Και μόνο στον θερισμό μπορεί να γίνει ο διαχωρισμός των ζιζανίων από το σιτάρι (Ματθ. 13/ιγ' 28-30 συγκρίνετε με Μαλ. 3/γ' 17,18).

ΣΚΕΨΗ: Το γεγονός ότι τα ζιζάνια μπορούν να διαχωριστούν από το σιτάρι μόνο την εποχή του θερισμού, τι δείχνει για το πώς πρέπει να ζούμε την πίστη μας τώρα, πριν τον θερισμό;

Δευτέρα 8 Δεκεμβρίου

ΠΟΣΟ ΚΟΝΤΙΝΟ ΕΊΝΑΙ ΤΟ «ΕΠΛΗΣΙΑΣΕ»;

Στην Ιακ. 5/ε' 8 βλέπουμε ότι η επιστροφή του Χριστού «επλησίασε». Μετά όμως από δύο χιλιάδες χρόνια, πώς κατανοούμε αυτήν την υπόσχεση; Ο Ιησούς περιέγραψε τον ερχομό της βασιλείας (Ματθ. 4/δ' 17, 10/ι' 7, 24/κδ' 33) μέσα από παραβολές, για να διδάξει τα «ουράνια θέματα» με κατανοητό τρόπο. Μία προσεκτική μελέτη αυτών των παραβολών δείχνει ότι η βασιλεία αυτή έχει δύο διαστάσεις: την τωρινή, πνευματική πραγματικότητα, και την ένδοξη που μέλλει να έρθει. Όλοι οι απόστολοι έθεσαν την ελπίδα τους στην επικείμενη έλευση του Ιησού (Ρωμ. 13/ιγ' 11, Εβρ. 10/ι' 25, Ιακ. 5/ε' 9), χωρίς όμως να προσδιορίσουν το πότε θα συμβεί. Όπως κι εμείς, ήθελαν να γνωρίζουν το πότε θα συμβεί, αλλά ο Ιησούς τους εξήγησε ότι αυτό δεν θα ήταν το καλύτερο γι' αυτούς (Πράξ. 1/α' 6,7). Πόσο ζήλο άλλωστε θα είχαν για την διάδοση του ευαγγελίου εάν ήξεραν ότι θα περνούσαν 2000 χιλιάδες και επιπλέον χρόνια;

Τι θέλει να πει ο Ιάκωβος με το «στηρίξατε τας καρδίας σας» (Ιακ. 5/ε' 8) και γιατί πιστεύετε ότι ο καρπός (εδ. 7) ονομάζεται «πολύτιμος»; (Δείτε Α' Θεσ. 3/γ' 13, Β' Θεσ. 3/γ' 3, Α' Πέτρ. 1/α' 19, Α' Κορ. 3/γ' 12.)

Η λέξη «στηρίξατε» έχει την έννοια του «κρατηθείτε γερά» ή «ενδυναμωθείτε». Η καρδιά μας πρέπει να είναι τόσο πολύ προσκολλημένη στον Κύριο ώστε να μην μπορεί να κλονισθεί, στις πιέσεις εναντίον της. Το να στηριχθούμε στην αλήθεια (Β' Πέτρ. 1/α' 12), να αντισταθούμε στον πειρασμό, το να αντέξουμε τις δοκιμασίες και τις θλίψεις για την πίστη μας (Πράξ. 14/ιδ' 22), όλα συμβάλλουν στην πνευματική μας αύξηση. Και η πνευματική αύξηση είναι μία διαδικασία που δεν γίνεται πάντοτε εύκολα, ωστόσο φέρνει «πολύτιμον καρπόν». Οι πιστοί που λυτρώθηκαν με το τίμιο αίμα του Χριστού (Α' Πέτρ. 1/α' 19) είναι πολύτιμοι για τον ουράνιο «Γεωργό». Η λέξη τίμιος χρησιμοποιείται και για την περιγραφή «πολύτιμων λίθων» που συμβολίζουν τους πιστούς που έχουν «χτίσει» στον Χριστό, τον «θεμέλιο» λίθο του πνευματικού ναού του Θεού, της εκκλησίας (Α' Κορ. 3/γ' 11,12). Από την άλλη ο Παύλος παρομοιάζει όσους δεν είναι σταθεροί, με ξύλο και άχυρο που θα καταναλωθούν από την φωτιά όταν ο Κύριος επιστρέψει. Είναι σημαντικό λοιπόν να αναρωτηθούμε εάν χρησιμοποιούμε τις ενέργειες μας για εκείνο που εκτιμούμε περισσότερο και είναι ό,τι πιο πολύτιμο για εμάς!

ΣΚΕΨΗ: «Εκάστου το έργον θέλει φανερωθή, διότι η ημέρα θέλει φανερώσει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται, και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι» (Α' Κορ. 3/γ' 13). Τι έργο θα φανερώσει η ζωή σας;

Τρίτη 9 Δεκεμβρίου

ΚΑΚΟΠΑΘΩΝΤΑΣ, ΠΕΝΘΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΚΛΑΙΟΝΤΑΣ

Πότε θα έρθει η Δευτέρα Παρουσία; Γιατί είμαστε ακόμη εδώ; Δεν πρέπει να μας εκπλήσσει το γεγονός ότι στον 21^ο αιώνα πολλοί είναι εκείνοι που αμφιβάλουν και χλευάζουν το γεγονός της Δευτέρας Παρουσίας. Αυτό δεν είναι κάτι καινούριο. Στην ιστορία του λαού Ισραήλ βλέπουμε ότι οι μεγαλύτεροι κίνδυνοι προήλθαν από τον ίδιο τον λαό, από τον ίδιο τους τον εαυτό. Παρομοίως, όσο ο καιρός της παρουσίας του Κυρίου πλησιάζει, «περισσότερο πρέπει να φοβόμαστε για τα εντός παρά για τα εκτός... Η ανεκτικότητα στην απιστία, οι εκφραζόμενες αμφιβολίες, η αγάπη του σκότους, ενθαρρύνουν την παρουσία των πονηρών αγγέλων και ανοίγουν τον δρόμο για την επίτευξη των Σατανικών σχεδίων.» E. Χουάιτ, Last Day Events, σ. 156.

Γι' αυτό στην Ιακ. 5/ε' 9 διαβάζουμε την προειδοποίηση, «Μη στενάζετε κατ' αλλήλων, αδελφοί, διά να μη κατακριθήτε. Ιδού, ο κριτής ίσταται έμπροσθεν των θυρών.» Τι προβλήματα ή παράπονα είχατε ίσως και δικαίως, ενάντια στους άλλους ή ακόμη και στην εκκλησία; Πώς το διαχειριστήκατε; Με πραότητα, ταπεινοφροσύνη και πνεύμα συγχωρητικό, όπως και εσείς συγχωρεθήκατε από τον Θεό (δείτε Λουκά 7/ζ' 39-50) ή κατά τα κοσμικά πρότυπα; Να είστε ειλικρινείς!

Από όσα έχουμε διαβάσει σ' αυτήν την επιστολή, φαίνεται ότι οι πιστοί αντιμετώπιζαν διάφορες προκλήσεις συμπεριλαμβανομένου της προσωποληψίας (Ιακ. 2/β' 1,9), των πονηρών διαλογισμών (2/β' 4), της καταλαλιάς (3/γ' 10, 4/δ' 11), του φθόνου (3/γ' 14), των διαμαχών (4/δ' 1), και της φιλίας του κόσμου (4/δ' 4, 13,14). Έτσι, ο Ιάκωβος δίνει λύσεις σ' αυτά τα προβλήματα: πίστη (Ιακ. 1/α' 3,6), «τον εμφυτευθέντα λόγον» (Ιακ. 1/α' 21), προσβλέποντας στον «νόμον της ελευθερίας» (Ιακ. 1/α' 25, 2/β' 12), ξεχωριστό τρόπο σκέψης και Θεία σοφία (Ιακ. 3/γ' 13,17), χάρη (Ιακ. 4/δ' 6), καθαρά χέρια και εξαγισμένη καρδιά (Ιακ. 4/δ' 8). Επίσης, επιμένει ότι θα υπάρχουν εξωτερικές εκδηλώσεις του έργου που κάνει ο Θεός μέσα μας (Ιακ. 2/β' 14-26) όπως επισκέψεις στους δεινοπαθούντες και περιθωριοποιημένους (Ιακ. 1/α' 27), εκδηλώνοντας έλεος (Ιακ. 2/β' 13) και ειρήνη αντί διχόνοιας (Ιακ. 3/γ' 18). Συνεπώς, έχουμε να δώσουμε λόγο στον Θεό – στον Κύριο ο Οποίος είναι ο Κριτής που θα αποδώσει στον καθένα ανάλογα τα έργα του.

ΣΚΕΨΗ: Καθώς αναμένουμε την επιστροφή του Κυρίου, πώς μπορούμε να ενθαρρύνουμε και να βοηθήσουμε τους άλλους; Γιατί είναι σημαντικό να το κάνουμε;

Τετάρτη 10 Δεκεμβρίου

«ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΚΑΚΟΠΑΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΣ»

Διαβάστε Ιακ. 5/ε' 10,11. Τι κοινό έχουν ο Ιώβ και οι προφήτες; Γιατί νομίζετε ότι δόθηκαν αυτά τα παραδείγματα; Τι μπορούμε να μάθουμε από αυτές τις ιστορίες, για τις δικές μας δοκιμασίες;

Οι προφήτες του Ισραήλ κήρυτταν με πίστη τον λόγο του Κυρίου χωρίς να τον αλλοιώνουν ή να τον συμβιβάζουν. Στην προς Εβραίους επιστολή, όπου εκθειάζεται η πιστότητα των προφητών στον Θεό, έχουμε μια ξεκάθαρη εικόνα: «έφραξαν στόματα λεόντων (Δανιήλ), έσβεσαν δύναμιν πυρός (Σεδράχ, Μισάχ και Αβδνεγώ), έφυγον στόματα μαχαίρας (Ηλίας και Ελισσαίε),... εδοκίμασαν... δεσμά και φυλακήν (Ιερεμίας και Μιχαίας), ελιθοβολήθησαν (Ζαχαρίας, υιός του Ιδδώ), επιρionίσθησαν (Ησαΐας)... με σφαγήν μαχαίρας απέθανον (δείτε Α' Βασ. 19/θ' 10)» (Εβρ. 11/ια' 33-37). Φυσικά και οι θλίψεις του Ιώβ είναι γνωστές, καθώς έδειξε υπομονή παρά την απιστία της γυναίκας του και την αυστηρή μομφή που δέχτηκε από τους παρηγορητές του. Τι είναι εκείνο που ξεχωρίζει αυτούς τους ήρωες της πίστης από κάθε άλλο ακόλουθο του Θεού; Ο Ιάκωβος αναφέρει διάφορα προσόντα: υπομονή, μακροθυμία και πάνω από όλα ελπίδα και εμπιστοσύνη στον Θεό.

Ένα από τα χαρακτηριστικά τους είναι η «υπομονή» ή αλλιώς και «μακροθυμία». Έχει να κάνει με την ικανότητα αντιμετώπισης των θλίψεων και των δοκιμασιών που η ζωή μπορεί να μας φέρει. Οι προφήτες υπέμεναν όλες τις θλίψεις, για τον λόγο του Θεού (Ιακ. 5/ε' 10). Ο όρος αυτός συναντάται συχνά στην Καινή Διαθήκη, όπως και στην Εβραϊούς όπου ο Αβραάμ για χρόνια περίμενε με μακροθυμία την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού για έναν γιο (Εβρ. 6/ς' 12,15). Επίσης, χρησιμοποιείται και για τον Ιησού, ο Οποίος υπέφερε και στο τέλος πέθανε στον σταυρό (Β' Πέτρ. 3/γ' 15). Η μακροθυμία (υπομονή), εστιάζει στον τελικό στόχο – προσβλέπει στην γραμμή τερματισμού. Ο Ιώβ αναφέρεται ως πρότυπο υπομονής. Παρόλες τις θλίψεις του, ατένισε προς την τελική δικαίωση καρτερώντας τις απολαβές (Ιώβ 14/ιδ' 13-15, 19/θ' 23-27).

ΣΚΕΨΗ: Τι θλίψεις και δοκιμασίες έχετε; Για ποιο θέμα προσεύχεστε και δεν έχετε λάβει απάντηση ακόμη; Πόσες φορές νιώσατε απελπισία; Σκεφτείτε τις δοκιμασίες που πέρασαν οι παραπάνω βιβλικοί χαρακτήρες. Σκεφτείτε πόσο απελπισμένοι θα αισθάνθηκαν και αυτοί κάποια στιγμή. Τι μπορείτε να διδαχτείτε από την θλίψη τους που θα σας βοηθήσει;

Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου

ΔΙΑΦΑΝΟΙ ΌΠΩΣ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Διαβάστε Ιακ. 5/ε' 12. Το γεγονός ότι ο Ιάκωβος ξαφνικά κάνει θέμα για τους όρκους, έχει προβληματίσει ιδιαίτερα τους σχολιαστές. Αν ήθελε να αποτρέψει αυτού του είδους τα λόγια, τότε γιατί είπε ότι είναι σημαντικό «προ πάντων», όσων είπε στο κεφάλαιο αυτό ή και σ' όλη την επιστολή; Πρέπει να έχουμε υπόψη όλα όσα μελετήσαμε: Ο Ιάκωβος δεν ικανοποιείται με μία επιφανειακή πίστη ή θρησκεία. Ο Ιάκωβος έχει το ευαγγέλιο ως κέντρο, και θέτει τόσο υψηλά κριτήρια που δεν μπορούμε να τα φτάσουμε χωρίς τη χάρη και τη συγχωρητική δύναμη του Θεού. Τα λόγια μας αποκαλύπτουν το τι έχουμε στην καρδιά μας: «Εκ του περισεύματος της καρδιάς λαλεί το στόμα» (Ματθ. 12/ιβ' 34). Η θεολογία του Ιακώβου εμποτίζεται από τον τρόπο σκέψης του Ιησού που μας έδωσε την εντολή: «μη ομόσητε μηδόλως, μήτε εις τον ουρανόν, διότι είναι θρόνος του Θεού, μήτε εις την γην, διότι είναι υποπόδιον των ποδών αυτού, μήτε εις τα Ιεροσόλυμα, διότι είναι πόλις του μεγάλου βασιλέως» (Ματθ. 5/ε' 34,35). Ορισμένοι μάλιστα ορκίζονταν ακόμη και στο κεφάλι τους – στην ίδια την ζωή τους – προκειμένου να πείσουν για την ορθότητα των λόγων τους (εδ. 36). Αλλά ο Ιησούς είπε ότι όλα αυτά είναι από τον Πονηρό: «Ας ήναι ο λόγος σας, Ναι, ναι. Ού, ού» (Ματθ. 5/ε' 37). Τα πάντα ανήκουν στον Θεό, ακόμη και οι τρίχες της κεφαλής μας, έτσι «δεν υπάρχει τίποτε που να μπορούμε δικαιωματικά να χρησιμοποιήσουμε σαν δικό μας, για εγγύηση προκειμένου να δώσουμε βάση στα λόγια μας... Όλες οι πράξεις του Χριστιανού πρέπει να είναι καθαρές και διάφανες σαν το ηλιακό φως. Η αλήθεια προέρχεται από τον Θεό. Η απάτη, σ' όλες τις μυριόμορφες φάσεις της, προέρχεται από τον Σατανά.» Ε. Χουάιτ, Ε.Π.Ο, σ. 74,77. Είναι ολοφάνερο ότι ο Χριστός δεν απαγόρευσε τους δικαστικούς όρκους επειδή και ο Ίδιος, όταν ορκίστηκε από τον αρχιερέα, δεν αρνήθηκε να απαντήσει, ούτε καταδίκασε την όλη διαδικασία παρότι ήταν εμφανές ότι ήταν πέρα από τα νομικά πλαίσια (Ματθ. 26/κς' 63,64). Όταν λέμε την αλήθεια θα πρέπει: Πρώτον, να είμαστε ταπεινοί, γιατί σπάνια γνωρίζουμε όλη την αλήθεια, και δεύτερον, να την λέμε με αγάπη, ώστε να βοηθήσουμε εκείνους που την ακούνε.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Εφεσ. 4/δ' 15,29 και Κολ. 4/δ' 6. Αναλογιστείτε το δυνατό μήνυμα των εδαφίων. Σκεφτείτε πόσο διαφορετική θα ήταν η ζωή σας, εάν με τη χάρη του Θεού, ακολουθούσατε αυτές τις προτροπές!

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Διαβάστε, Ε. Χουάιτ, Π.Β. σ. 103-128.

«Να περιμένουν με υπομονή, να έχουν εμπιστοσύνη όταν όλα φαίνονται σκοτεινά, είναι το μάθημα που πρέπει να μάθουν οι ιθύνοντες του έργου του Κυρίου. Ο ουρανός δεν θα τους απογοητεύσει την ημέρα που συναντούν αντιξοότητες. Τίποτε δεν είναι φαινομενικά πιο ανίσχυρο, αλλά στην πραγματικότητα πιο αήττητο από την ψυχή που νιώθει την αναξιοτήτά της και στηρίζεται εξολοκλήρου στο Θεό... Δοκιμασίες θα έρθουν. Όμως προχωρείτε. Αυτό θα ενισχύσει την πίστη σας και θα σας κάνει ικανούς για υπηρεσία. Τα κατάστιχα της ιερής ιστορίας έχουν γραφθεί όχι μόνο για να τα διαβάζουμε και να τα θαυμάζουμε, αλλά να εργασθεί και για μας η ίδια πίστη που εργάσθηκε για τους δούλους του Θεού στον παλιό καιρό.» Ε. Χουάιτ, Π.Β, σ. 117.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Όλοι γνωρίζουμε την παραβολή των ζιζανίων, όπου το σιτάρι και τα ζιζάνια αυξάνονται μαζί μέχρι τον θερισμό (Ματθ. 13/19). Όμως τι σημαίνει αυτό στα πλαίσια της εκκλησιαστικής πειθαρχίας; Ποια η σημασία αυτού του μηνύματος όταν καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε την αποστασία ή την ανταρσία; Δεν θα πρέπει να κάνουμε τίποτα; Φυσικά και όχι. Πώς πρέπει – σύμφωνα με την παραβολή αλλά και με τα παραδείγματα πειθαρχίας που έχουμε σε εκκλησίες, όπως της Κορίνθου και της Γαλατίας – να αντιμετωπίσουμε τα ζιζάνια που έχουν ως μοναδικό σκοπό να καταπνίξουν το σιτάρι;
2. Όλοι ερχόμαστε αντιμέτωποι με πειρασμούς και δοκιμασίες. Ποιες υποσχέσεις από την Αγία Γραφή και τα γραπτά της Ε. Χουάιτ σας βοηθούν να διατηρήσετε την πίστη σας; Ποιοι Βιβλικόι χαρακτήρες σας βοηθούν ως παραδείγματα, στις δυσκολίες που έρχονται;
3. Ο Ιάκωβος λέει «μη στενάζετε κατ' αλλήλων» (5/ε' 9). Ωστόσο υπάρχουν άνθρωποι, ακόμη και Χριστιανοί που μας ενοχλούν. Πώς μπορούμε να αγαπάμε, να συγχωρούμε, να υπομένουμε και να παραμερίζουμε όλα εκείνα που χαλούν τη διάθεσή μας και μας κάνουν κακούς μάρτυρες;

Παρουσιάζει η έκδοση για
iBooks της **Σχολής**
Σαββάτου

Επίσης και σε PDF εντελώς δωρεάν!

www.believechannel.org

